

Posesnica smrtno ponesrečila pri podiranju v gozdu. Marija Majc, posesnica iz Zgornje Lendave, je pomagala pri podiranju v gozdu. Vlekla je za vrh izpodsekano drevo, ki jo je z vejami tako oplazilo, da ji je udarec zdrobil laganjo in obe nogi. Posesnica in mati šestih ne-

preskrbljenih otrok je izdahnula kmalu po nesreči.

Vsem našim čitateljem želijo vesele velikonočne praznike dopisniki iz naše Slovenske krajine.

DRUŠTVENE VESTI

Ljudski oder v Mariboru pripravlja vprizoritev Herwigovega Kristusovega trpljenja, ki nam tudi nazorno pokaže, kako se najdejo še tudi v današnji moderni dobi razni Judeži kot izdajice, kako svet Kristusa danes ravno tako zatajuje, izdaja in križa, a vendar nam potem pokaže vso mogočnost svojega vstajenja in zmage nad peklom in vsem zlom. Ta Pasijon nosi ime »Velikonočna igra« ter bo vprizorjena v soboto 3. aprila zvečer in v nedeljo 4. aprila popoldne v dvorani Zadrufne gospodarske banke. Vabljeni vsi, posebno okolica Maribora. Kostumi in scenerija obetata nekaj slikovitega.

Hoče. Prosvetno društvo v Hočah priredi na velikonočni ponedeljek nad vse lepo in zabavno igro smeha in veselja »Dva para se ženita« ob treh popoldne in ob sedmih zvečer, obakrat v Slomšekovem domu. Iskreno povabljeni vsi! Pridite!

Vurberg. Na belo nedeljo, 4. aprila, obhaja naše Prosvetno društvo svojo tridesetletnico. Pri drugem cerkvenem opravilu ima pridigo pred-

sednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Po sv. maši je slavnostno zborovanje, na katerem bodo poleg g. dr. Hohnjeca govorili še tudi drugi govorniki. Popoldne ob pol štirih bo prireditev z zanimivim sporedom, med drugim z gledališko predstavo. Opozarjamo na našo prosvetno 30 letnico domačine in sosedo, da se udeležijo njene proslave v obilnem številu!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek po večernicah v cerkveni dvorani materinski dan z bogatim vsoredom, na katerem je tudi ganljiva igra »Za hrepenenjem po materi«. Domačini in sosedje, pridite, prireditev bo res nekaj lepega v čast našim materam!

Sv. Vid pri Ptuju. Na splošno željo se ponovi na velikonočni praznik popoldne igra »Zrtev spovedne molčečnosti«. Kdor še ni videl te igre, naj pride ta dan za gotovo!

Velika Nedelja. Katoliško izobraževalno društvo »Mir« priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v križniški dvorani igro »Lovski tat«. Vabimo vse prijatelje igre, da nas v velikem številu posotijo!

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 14. marca je bil pri nas ustanovni občni zbor novo ustanovljenega prosvetnega društva.

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline »FAVORIT« cikorije!

384

na posledicah umri. Pripeljali so ga domov, kakor njegovo ženo pred štirimi leti, ki je tudi v bolnici umrla. Bil je dobrodušen oče in sosed, ki so ga vsi ljubili. Videl si ga vsak mesec pri mizi Gospodovi. Naj v miru počiva!

Negova. Težko preizkušnjo je poslal ljubi Bog za Veliko noč nad družino Bračkovo v Radvenih. Nič hudega sluteč, so lepo mirno in složno živeli, ko se nenadoma prikrade v hišo smrtonosna bolezen in plane po ljubljeno materi Magdaleni Bračko. Zateče se po pomoč v bolnico v Maribor, odkoder pa je 15. marca prispela žalostna resnica: dobra Lena je umrla po osemdnevni trpljenja polni bolezni. Z rajno Magdaleno je legla v prerani grob dobra krščanska mati, vneta čitateljica »Slovenskega gospodarja« in sploh krščanskih listov. Draga Lena! Težko bomo pogrešali Vaš veseli obraz vsi, ki smo Vas poznali, posebno pa domači. Naj Vam bo mariborska zemljica lahka! Potratemu možu in otrokom naše sožalje!

Smartno ob Paki. Dne 15. marca je tukaj umri po kratki bolezni Perjurjev Tona, Anton Berzelak, doma in daleč v okolici znana oseba. Bil je izvrsten tesarski mojster, iznajdljiv v svoji stroki, škoda da ni v mladosti obiskoval strokovnih šol. Seveda takrat še niso bile iste tako urejene, kakor dandanes, takrat pred 74 leti. Nešteto hišnih krovov, gospodarskih poslopj, sušilnic za hmelj, jezov ob vodi itd. je delo njegovih rok ter njegovih pomočnikov. Ko se je naš lepi in visoki zvonik prekril s pločevino in novim notranjim ogrodjem, je on vse delo vodil in srečno dokončal. Bil je ves čas z delom obzaložen, ni mu bilo nikdar treba se ponujati. Razlog temu je bilo njegovo dobro in vestno delo, pa skromen zaslužek. Bivši tukajšnji duhov-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zgoranja Polskava. V soboto dne 13. marca je bil tukaj pogreb prerano umrle dobre matere Marije Koropec, žene uglednega posestnika v Bukovcu. Bila je stara komaj 43 let in zapuščala dvoje nedoraslih, a lepo vzgojenih otrok. Eden izmed teh, namreč sin Joško, je gojenec dijaškega semenišča v Mariboru in dober dijak na

klasični gimnaziji. Na sedmini rajne Marije Koropec se je nabralo 71 Din za dijaško semenišče, za kar bodi izrečena vsem darovalcem iskrena zahvala!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek 9. t. m. smo pokopali Janeza Ajleca, kmeta iz Iho-ve. V bolnici v Mariboru je bil operiran, pa

raj trikrat toliko, kakor je bilo izdano za kronanje kralja Jurija V. leta 1911. Letošnje svečanosti so preračunane na 524.000 funtov. Od te vsote upajo, da bodo odbili 70.000 funtov, ker toliko bodo dobili za vstopnice in prostore. Leta 1821 so potrošili Angleži za kronanje Jurija IV. 238 funtov. Leta 1831 je stalo kronanje Viljema IV. 42.298 funtov. Stroški za kronanje kraljice Viktorije so znašali 69.421 funtov. Kronanje Edvarda VII. 1902 je prišlo na 193.000 funtov, kralja Jurija V. v letu 1911 pa na 185 tisoč funtov.

Procesija strahote.

Ker številka prometnih nesreč neprestano raste, se je oprijela

»Dobrota ni dobrota, če sprejmemo plačilo zanjo.«

»Dobroto naj ti z dobroto povrnem. Reci, kaj hočeš!«

»Na miru me pusti, nič drugega ne!«

»To tako ali tako! Reci še kaj drugega, kaj posebnega!«

»Ne, nič mi ni treba.«

»Hudirja, ali sem ti preboren, da od mene nočeš ničesar, kar bi te veselilo? Ali si tako prevzetna?« se je hudoval.

Tedaj se ji je zabliskalo v očeh. Malo je preudarila, potem pa je uprla oči v njegove in rekla:

»Če že na vsak način hočeš, pa naj bo po tvoji volji! Ali to, kar terjam, ni kar tako.«

»Več, ko terjaš, ljubše mi je,« je zatrdil.

»Ne boš mi hotel izpolniti.«

»Vse, kar morem! Vse, kar morem! Besedo ti dam.«

»Obljubiti je lahko — toda držati, to je druga reč.«

»Jaz, kar obljubim, tudi držim. To bi ti lahko vedela.«

»Dobro! Poslušaj! O Sinsvetih pridejo misijonarji v šmarje; bo ves teden misijon. Hočem, da se tega misijona udeležiš in da prideš k vsem pridigam.«

Zdrnil se je in zaškrtal z zobmi. Nekoliko je pomolčal, nato pa trmasto zagodrnjal:

»Kaj ti briga misijon! Ne maram črnihov.«

»Besedo si mi dal,« ga je držala Veronika.

»Ali tako nisem mislil. Tebi, tebi, sem rekel, sem voljen karkoli storiti, ne pa farjem; tem nisem nič dolžen.«

»Jaz bi bila vesela, ko bi ti hotel k misijonu. In veselje,« si rekel, bi mi rad napravil.«

»Kaj imaš ti od tega, če grem tisti larifari poslušat? Zahtevaj kaj drugega, za sebe kaj!«

»Jaz si ti ne zahtevam nič več od tebe, ki nisi mož. Mož svojo besedo drži,« je menila zaničljivo in se je jela spravljati.

»Hudirja, počakaj! Tega ne dam, da bi ti mogla reči, da je grofov jagar svojo besedo kdaj snedel... Prišel bom na misijon in bom tebi na ljubo poslušal tvoje pridigarje. To bom storil — nič več — ne, več ti ne obljubim. Tega si nikar ne misli, da me bodo premotili in po svoje zvili, da bi rajal, kakor bi farji žvižgali, nak!«

»Zadovoljna sem, če prideš k pridigam.«

»To bom. Obljubil sem ti.«

»Če boš besedo držal, se ne boš kesal... Zdaj moram pa res iti, če ne, me pride ujec spet iskat. Lahko noč — Bog daj!«

»Lahko noč!« je odvrnil mrko.

niki se ga bodo gotovo vsi sedaj radi v molitvi spomnili, saj je bil cel življenjski rod nosač pri kaplanski bernji, vkljub temu, da je bil čislani tesarski mojster, z delom preobložen in sedaj v starosti bolj slaboten, pa se nikdar ni hotel temu postu odpovedati, pa mu je ostal zvest do smrti. Ni čuda po vsem tem, da je imel tako lep pogreb, kakor kak imenitni veleposestnik, posebno moške iz domače in sosednjih župnij so bili neobičajno številno zastopani. Pri kapeli, tam ob Paki, je cerkev sprejela pokojnega, katerega so domači gasilci v kroju nosili in spremljali, pevci so mu zapeli tu in na grobu, kjer se je poslovil od dobrega Toneta še g. dekan. Pretreslo je marsikoga jokanje odraslih moških, njegovih sinov, edina hčerka je že pred leti preminula. Njegova vdova pa visi med življenjem

in smrtjo, je od same žalosti in razburjenja te dni hitro zbolela. Stari poštenjak, zlata značajna duša, počivaj v miru!

Artiče. V cvetu svojega življenja nas je za vedno zapustil vzor fantov dobri Janez Omerzo. Bolest je stisnila naša srca, ko smo Te spremljali na zadnji Tvoji poti. Tako nepričakovano si nas zapustil, da skoraj verjeti ne moramo, da Te ne bo več med nas. Dohitela Te je nevarna bolezen in neizprosna usoda nam je zadalala ta težki udarec. Mnogoštevilno so se zbrali Tvoji tovariši, prijatelji in vsi, ki so Te ljubili, ob Tvojem grobu. Tvoji tovariši tamburaši so Ti v zadnji pozdrav zaigrali žalostinko »Vigred se povrne«. Dragi Janez! Komaj 20 pomladi si doživel, pa že si odhitel pred nami tja, kjer je večna pomlad.

smrdi. Pa naj nikdo ne misli, da je število tistih, ki se sami hvalijo, količkej upoštevanja vredno. Niti toliko jih ni, kot je prstov na roki. Med njimi so pa taki, ki so tako dobro gospodarili, da je postala pozorna celo sodnija. Tudi takšni so med njimi, ki po svojem poklicu ne bi smeli biti! Je to pisana družba. Radi tega se dobro zabavamo nad vsemi »nepesniškimi« proizvođači te pisane družbe, saj razodevajo le njeno onemoglo jezo, ki ji pa bi mogla na zdravju škodovati . . .

Male dole pri Vojniku. Blagodejno solnce že vzbuja pomladne cvetke k novemu življenju. Tudi človek se vzbuja in z novim upom gleda v bodočnost, kaj in kako bo delal. Ti naši pogledi so nekoliko zasenčeni, posebno ako se oziramo na vprašanje naše prehrane. Preteklo leto je bila v naših krajih, kakor večinoma v celi banovini jako slaba letina. Pri nas pa je še to, kar je prirastlo, oklestila toča. Prosimo oblast pomoči, posebno pa našo občino. Naj bi se naročila koruza po znižani ceni, posebno stromašni naj bi jo dobili če le mogoče brezplačno. Prosimo tudi, naj bi tudi to leto se še v večji meri izvajala javna dela, da se narod zaposli. Najsrčnejša želja in okolice pa je, da se tudi pri nas gradi cesta iz Ivence na Črešnovec-Kaadnatr, kjer je bolj potrebno, nego kje drugod, kjer so itak najboljše ceste.

Vransko. Proračun združene občine Vransko za leto 1937-38 predvideva skupno 179.795 Din izdatkov in ravno toliko dohodkov. Izmed raznih postavk je določeno za vzdrževanje in popravilo občinskih cest ter mostov 16.500 Din, za občinski ubožni sklad 25.000 Din itd. Kako dobro gospodarili novi občinski odbor, se vidi iz tega, da je kljub visokim izdatkom, ki so za tako veliko občino neizogibni in potrebni, še znižal občinske doklade na 80%, dočim so znašale dozda za bivšo trško občino 88% in bivši občini Jeronim in Prekopo pa 85%. In vendar je pri tem ostal še ves prebitek iz prejšnjega proračuna, ki znaša okrog 80.000 Din, nedotaknjen in se bo ves lahko porabil za odplačilo dolga za vodovod. Iz tega se lahko vidi, kako prazen in neutemeljen je bil strah tržanov pred združitvijo vseh bivših občin v eno, češ, da se bodo potem zaradi združitve morale zvišati občinske doklade. Zgodilo se je ravno obratno: še

št. Peter pri Mariboru. V nedeljo 14. t. m. se je vršil ob občini udeležbi občni zbor krajevne organizacije JRZ. Po poročilih funkcionarjev se je izvolil zopet stari odbor. Obširno poročilo o političnem in gospodarskem položaju pa je podal mariborski podžupan g. Franjo Žebot. Razen par izjem je vsa župnija v taboru JRZ. — Fantje novinci nas v kratkem zapustijo, da nastopijo vojaško službo in da zadostijo svoji državljanski dolžnosti. Da bi se le vsi zopet dobri in zdravi vrnili. — Od novega leta pa do danes še nismo imeli mričca. Torej znak, da je pri nas zdrav kraj in zdravi ljudje!

Vufberg. Na Jožefovo je imela naša krajevna protituberkulozna liga občni zbor. Predsednik g. dr. Okolokulak je v obširnem govoru opisal delo in boj zoper jetiko v ptujskem okraju. Pozival je vse navzoče na složno delo zoper tega hudega sovražnika človeškega rodu. G. doktor vsako sredo sprejema in pregleduje domače uboge ljudi, boine na jetiki, brezplačno. Šolarjem pa se je preskrbelo že 20 kg najfinejšega ribjega olja. Bog daj, da bi liga še naprej kazala lepe uspehe!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dobre tri mesece so rabili naši JNS in njih rdeči prijatelji, da so

si oddahnili od strahovitega poraza pri občinskih volitvah. Svojo onemoglo jezico stresajo zdaj nad neljubimi jim osebnimi, zlasti nad novim županom v časopisu, o katerem gre glas, da je glasilo »ljudske fronte«, ki je po raznih državah mešanica liberalizma, socializma ter komunistov. S tem nehote kažejo, kaj je tudi njim v srcih. Hvala Bogu, da smo pravočasno spregledali, sicer bi tudi naša občina zaplavala časoma v nevarne vode ljudske fronte. Vsi dopisi v označenem časopisu razodevajo, kako silno se nekaterim toži po izgubljeni komandi v občini in kako silno hrepenijo zlasti po županskem stolčku. »Lastna hvala, cena mala« so rekli moške in fantje, ko so tik pred volitvami razdeljevali sedanji penzionisti znani letak, ki naj bi volilce navdušil za bivše diktatorje; isto se mora reči sedaj, ko pošiljajo samohvalne dopise v razne liste. Da, da, lastna hvala celo

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeti, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Premagala je bolečino v nogi in je z drobnimi koraki odšla. Grofov jagar pa je obsedel za zidom, stisnil je zobe in premišljeval.

Ali to ni vražje dekle?

Kar tako mimogrede ga je dobila pod se. Najprej je mislil, da jo bo s sladkimi besedami zvalil na Fužino; zdaj pa ga je ona ujela na limanice, da bo moral dol v cerkev farje poslušati. To se mu bo ona banda na Fužini smejala! . . .

Ha, naj se le smejijo, toda ne njemu, temveč onim misijonarskim črnuhom! To mu bodo vsi verjeli, da ga je le gola radovednost gnala v cerkev. Potem pa se bo norčeval in bo farje oponašal, da se jim bodo vse krave na Fužini smejale.

Tako se bo zviti Veroniki maščeval.

Toda Veronika ga bo zaradi takega početja zaničevala. Pa ga naj! Mar mu je za to neumno dekle; da je le onim na Fužini po volji!

Neumno? Ne, neumna Veronika ni. Še nikoli ni videl takega dekleta. Hvala Bogu, da se ni ubila!

Toda: da ga je tako ujela, tega ji ne more odpuščati. Prekleta Veronika! Klel bi jo in sovražil — in ljubil obenem.

Ljubil? Pah —! Nikoli ni ljubil in nikoli ne bo. Ne, njega ne dobi nobeno dekle. Naj le skoprneva po njem, bojijo se ga naj, dekleta in vsi ljudje, občudujejo ga naj, drznega jagra, kralja planin, ki se z gamsi pogovarja in mu je divji Ojstre kakor oče! . . .

Ko se je somrak umaknil noči, se je pobral in šel proti planini k svojim gamsom.

* * *

Nesrečna verska razprtija, ki jo je začel nemški menih Martin Luter, in Tridesetletna vojska, ki je pustošila po Evropi, se je tudi v naših krajih poznala. Župnije so bile velike, pravih dušnih pastirjev je bilo malo. Zaradi tega ni bilo čudno, da je ljudstvo podivjalo. Le majhen del faranov je še živel s Cerkvijo in še ti so bili kristjani bolj na videz. Večina pa je živela zunaj Cerkve, otroci so doraščali brez krščanskega nauka, odrasli niso znali niti poglobitnih verskih resnic, da, celo taki so bili, ki se niti pokrižati niso znali. Z božjimi in cerkvenimi zapovedmi je bilo še slabše. Umor ali požig — to je ljudem še veljalo za greh. Grehe zoper pravičnost, zoper ljubezen do bližnjega ali zoper čistost — te pa so smatrali le za male nerodnosti in za vsakdanje človeške slabosti. Kaj čuda tedaj, da so se fantje in dekleta družili kar v društva, da so se v teh vdajali pijančevanju in nečistovanju! Posebno v pustu, na sejmi in cerkvenih žegnanjih so se dogajale reči, da jih ni mogoče popisati. Starši in predstojniki so gledali nemarno na vse to, še celo potuho so dajali mladini. Tolpe razuzdanih pajdašev in lahkomišelnih deklin so jo udrle včasih kar po deželi iz kraja v kraj, češ da so brez dela in jela, in so kradle in plenile in strahovale samotne vasi.

(Dalje sledi.)

uprava mesta Jacksonville na Floridi v Združenih ameriških državah sredstva, od katerega si obeta največji uspeh. Najela je 7 km dolgo procesijo, ki je korakala skozi mesto. Ta obhod je obstojal iz nešteatih avtomobilov in bolniških ter pogrebnih vozov. Nosili so tudi table, na katerih so bila zapisana imena onih, ki so bili ob življenju pri prometnih nesrečah. Trdno upajo, da bo pogled na te strahote glasen opomin k večji pozornosti pešcem in avtomobilistom. Vsekakor bo ta obhod več koristil, nego so doslej tozadavne kino-predstave in opomini po raznih časopisih.

Inserirajte!